

PRZYSADNIK (1) *sb m*

-a-, [-ã-].

N sg przysadnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Doradca pomagający sędziemu w rozpatrywaniu spraw: Assessor, Radny pan. Qui scilicet praesidibus assidet, Który yeft ku rãdnym pãnom przifãdzony przifãdник albo przifãdник wybornie może być zwan. Mącz 379a; [Assessor, ein beyfitzer. Pol. przyfãdник/ przyfłuchacz/ tribunãlistã. Volck 576].

Synonimy: asesor, ławnik, poradnik, przysãdник, przysłuchacz, trybunalista.

MP